

Verleid door geheimen

Verleid door geheimen

Lenne de Haan

Verleid door geheimen

Copyright © 2024 Lenne de Haan

Auteur: Lenne de Haan

Omslagontwerp: Lenne de Haan

Vormgeving binnenwerk: Lenne de Haan

ISBN 978 94 650 1098 4

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Het vindt wel een weg

Hoofdstuk 1

‘Ze heeft misschien wel een vrolijke bloemenjurk aan, maar ze heeft het karakter van een brandnetel!’ roept Amber snibbig.

Ze staat naast me achter de toonbank van mijn bloemenwinkel boos te kijken naar de vrouw die net de winkel verlaat. Enkele klanten moeten lachen om haar opmerking. De vrouw was totaal uit haar slof geschoten toen Amber de verkeerde bestelling aan haar had gegeven. Ze was verstijfd blijven staan waardoor de vrouw de bloemen op de grond had gegooid en boos was weggelopen

Amber is mijn beste vriendin, samen runnen we een bloemenwinkel. Vorig jaar gingen mijn ouders met pensioen en heb ik de winkel van hen overgenomen. Ik vond het vroeger al fantastisch om met bloemen te werken en wilde daarom dolgraag de winkel van ze overnemen.

Amber en ik kennen elkaar al sinds onze studententijd. We kwamen terecht in hetzelfde studentenhuus en deelden samen een keuken en een woonkamer. Allebei studeerden we Management, alleen was Amber al gestopt in het tweede jaar. Het was niks voor haar had ze geroepen. Doordat we wel nog samen woonden werden we beste vriendinnen en toen ik de winkel over had genomen wilde ze me met alle liefde helpen. Uiteindelijk

konden we het appartement boven de winkel kopen, waar we nu samen wonen.

De winkel is rustig en ligt gelegen in een zijstraatje van het centrum van Den Bosch. Als je binnenkomt word je overweldigd door een verscheidenheid aan bloemen en planten die een mengeling van zoete en frisse aroma's door de ruimte laten hangen. De deuren staan altijd open en af en toe vliegt er een hommeltje in zijn vrolijk gekleurde bontjasje door de bloemen. Boven de deur hangen de gouden letters 'de Bloementuin', die een warme gloed uitstralen als de zon er op schijnt.

's Avonds na een lange werkdag drinken we vaak nog een wijntje in het raamkozijn. De grote ramen die bijna reiken tot aan het plafond zetten we dan open zodat de frisse wind langs ons heen waait. Zo ook vanavond, wanneer de laatste klanten de winkel hebben verlaten, gaan we in het raamkozijn zitten.

'Sommige mensen kunnen er wat van hoor,' zucht Amber.

Zachtjes lach ik om haar. Ik wiebel een beetje op het kussen waar ik op zit en kijk uit het raam naar beneden. Het gerinkel van fietsbellen en het getoeter van auto's klinkt door de straat.

'Hey Femke, nog even over laatst, misschien moeten we het toch nog even over Thomas hebben,' zegt Amber ineens.

'Hoezo?'

Ik moet terugdenken aan vorige week toen we uit waren gegaan en ik Thomas ontmoette in de club. Aan het einde

van avond lagen we allebei naakt in zijn bed. Zijn blonde haar was nat van het zweet en hing warrig voor zijn ogen. Zijn borstkast ging ritmisch op en neer en zijn mond stond een klein stukje open. Zijn zachte gesnurk vulde de ruimte. Terwijl ik naar hem keek dacht ik terug aan zijn handen die mijn hele lichaam hadden verkend. Voor even had het goed gevoeld, maar het moment dat hij in slaap was gevallen voelde ik me weer alleen.

Ik liet me zachtjes van het bed afglijden. Wankelend verzamelde ik mijn kleren die verspreid over de grond lagen.

De hele avond hadden we oogcontact. Hij had naar me geknipoogd en ik moest lachen. We schuifelden steeds dichters naar elkaar toe totdat ik zijn handen op mijn heupen voelde en zijn adem in mijn nek. De alcohol die hij op had kwam als een walm mijn neus binnen.

Samen bewogen we synchroon op de muziek.

'Je kan lekker dansen!' had hij in mijn oor geschreeuwd.

De rest van de avond hadden we zoenend in de club gestaan en gleden zijn handen over mijn hele lichaam en zaten mijn handen in zijn haar.

Ik had geen besef meer van tijd toen we de club verlieten en samen richting zijn appartement gingen. Thomas kon niet meer recht fietsen door de hoeveelheid alcohol die hij gedronken had, maar uiteindelijk kwamen we aan bij zijn appartement.

Het duurde niet lang voordat we samen het bed in doken.

Toen ik mijn kleding weer zo goed als mogelijk had aangetrokken liep ik zachtjes naar de deur. De borstkas

van Thomas ging nog steeds vredig op en neer. Na nog een laatste keer achterom te hebben gekeken trok ik zijn slaapkamerdeur achter me dicht en verliet ik zijn appartement.

In de frisse wind fietste ik slingerend naar huis. Mijn hoofd begon te bonken en ik kon de alcohol nog in mijn lichaam voelen.

Bij de vijfde poging lukte het me om de voordeur open te maken.

Ik strompelde naar binnen terwijl ik met mijn schouder tegen de muur aanleunde.

In de keuken trok ik mijn schoenen uit en goot ik snel een glas water achterover.

Verschrikt bleef ik staan toen ik het geluid van voetstappen hoorde.

De deur van een van de slaapkamers ging open.

Een gestalte in de deuropening kwam langzaam de keuken ingelopen.

'Jesus Fem, doe eens wat zachter.' Amber knipte het licht in de keuken aan en keek me vermoeid aan.

'Je ziet er niet uit.'

Ik keek naar mezelf in de reflectie van de oven. Mijn haar zat vol met klitten en mijn mascara zat onder mijn ogen.

'Jij bent wel laat thuis zeg.' Amber wreef in haar ogen.

'Ik was met Thomas meegegaan.' Met mijn lege hand zocht ik houvast bij de keuken.

'Je kende hem amper.'

'Ja dus, ben je jaloers ofzo?'

'Nee, ik zeg alleen maar dat je niet met iedereen zo maar mee naar huis moet gaan.'

Amber pakte ook een glas water en liep terug richting haar kamer.

'Dit kan zo niet langer Fem.'

'Ik heb het er met Michiel over gehad, we maken ons zorgen om je.'

'Je hebt mijn seksleven met Michiel besproken? Je hoeft niet alles met je vriend te bespreken Amber.'

Verontwaardigd kijk ik haar aan.

'Misschien wordt het weer tijd dat je wat serieuzer gaat daten? Ze probeert haar hand op mijn been te leggen, maar ik schuif verder van haar weg.

'Dat bepaal ik toch zelf?'

'Ik wil je alleen maar helpen. Het is al bijna drie jaar uit met Rick.'

Het beeld van mijn ex schiet door mijn hoofd heen. Ik herinner me weer hoe hij me elke keer manipuleerde, hoe hij kwaad werd op alles wat ik deed. Sinds het uit ging heb ik alleen maar onenightstands gehad.

Ik durf Amber niet aan te kijken als er een traan over mijn wang rolt.

'Ja dat weet ik ook wel, ik weet gewoon nog niet of ik er klaar voor ben.'

'Nou straks eindig je als een oude vrijster.' Amber kijkt me aan met een kleine glimlach.

'Roep het maar lekker hard ja, zodat heel de wereld het kan horen,' zeg ik sarcastisch.